

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.396 van 15 mei 2014
in de zaak A. 202.716/VII-38.320.**

In zake : 1. de VZW VLAAMSE DIERENARTSENVERENIGING
 (VDV)
 2. Marc JANSSENS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Rita Gielen
 kantoor houdend te 2460 Kasterlee
 Isschot 22
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jean-François De Bock en Valérie De Schepper
kantoor houdend te 1050 Brussel
Waterloosesteenweg 612
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 3 december 2011, strekt tot de
nietigverklaring van het ministerieel besluit van 14 september 2011 tot wijziging
van de bijlagen bij het koninklijk besluit van 28 mei 2004 betreffende de
identificatie en registratie van honden (B.S. 4 oktober 2011).

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord en de
verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Inge Vos heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 april 2014.

Staatsraad Eric Brewaeyts heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Rita Gielen, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Valérie De Schepper, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Inge Vos heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten en juridisch kader

Juridisch kader

3.1. Artikel 5.1, b), van de verordening 998/2003/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 inzake veterinaire wetgeving voor het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren en houdende wijziging van richtlijn 92/65/EEG van de Raad (hierna : verordening 998/2003/EG) bepaalt dat gezelschapsdieren, met inbegrip van onder meer honden, katten en fretten, tijdens verplaatsingen in of naar de lidstaten van de

Europese Unie moeten beschikken over een paspoort. Dit paspoort wordt afgegeven door een door de bevoegde autoriteit aangewezen dierenarts. Uit dit document moet blijken dat een vaccin tegen rabiës is toegediend aan het betrokken dier.

Het modelpaspoort zelf wordt beschreven in de eerste bijlage bij de beschikking 2003/803/EG van de Commissie van 26 november 2003 tot vaststelling van een modelpaspoort voor het intracommunautair verkeer van honden, katten en fretten (hierna : beschikking 2003/803/EG). Daarnaast moet dit modelpaspoort ook voldoen aan de aanvullende eisen omschreven in de tweede bijlage bij de beschikking.

3.2. Het paspoort voor honden wordt in België geregeld in het koninklijk besluit van 28 mei 2004 betreffende de identificatie en registratie van honden (hierna : koninklijk besluit van 28 mei 2004).

Dit besluit vervangt de bestaande regeling in verband met de registratie van honden. Het beoogt rekening te houden met de inwerkingtreding in het interne Belgische recht van de verordening 998/2003/EG en van de beschikking 2003/803/EG.

Het bepaalt dat wanneer de verantwoordelijke van een hond zijn dier moet laten identificeren en registreren (artikel 2, § 1), het bewijs van identificatie bestaat uit een "voorlopig identificatiecertificaat" en het bewijs van identificatie en registratie geleverd wordt door een "paspoort (...) voorzien van het definitieve identificatie en registratiecertificaat" (artikel 2, § 2), opgemaakt volgens het model gevoegd bij het bestreden besluit en door de beheerder van het centrale register verdeeld aan de erkende dierenartsen en de verenigingen die erkend zijn om een tatoeage op honden uit te voeren (artikel 2, § 3). Het besluit stelt vervolgens de identificatiemethodes vast -het aanbrengen van een tatoeage en het inbrengen van een microchip-, evenals de identificatie- en registratieprocedure. Het besluit bevat voorts bepalingen betreffende de inrichting en de opdracht van

het centrale register, waar alle identificatiegegevens worden geregistreerd.

Het paspoort dat door het besluit wordt ingevoerd bevat ruimte voor de vermelding van de inentingen en vaccinaties die het betrokken dier heeft gehad en wordt voorgesteld als een "document waarin alle gegevens betreffende de identiteit van een hond en zijn verantwoordelijke worden opgenomen en waarin tevens de gegevens betreffende de gezondheidsstatus van het dier vermeld worden" (artikel 1, 8°).

Overeenkomstig de artikelen 20 en 21 van het besluit bestaat het definitieve identificatie- en registratiecertificaat uit twee zelfklevende etiketten die door de verantwoordelijke van de hond, onmiddellijk na de ontvangst van de etiketten, op de pagina's twee en drie van het paspoort moeten worden gekleefd. Ook in geval van overdracht van een hond moet de overnemer het nieuwe definitieve identificatie- en registratiecertificaat onmiddellijk na de ontvangst in het paspoort kleven (artikel 22).

Overeenkomstig artikel 35 geldt de registratie- en identificatieverplichting ook voor honden aangevoerd vanuit het buitenland, tenzij ze de verantwoordelijke vergezellen tijdens een verblijf van minder dan zes maanden in België. Het besluit bepaalt dat voor honden afkomstig uit een andere lidstaat het definitieve identificatie- en registratiecertificaat onmiddellijk na de ontvangst in het paspoort moet worden gekleefd (artikel 36, § 2).

3.3. De verzoekende partijen hebben tegen voormeld koninklijk besluit van 28 mei 2004 een annulatieberoep ingesteld bij de Raad van State.

De Raad van State heeft in het kader van dat beroep een aantal prejudiciële vragen gesteld aan het Hof van Justitie, die door dit Hof werden beantwoord in zijn arrest van 14 april 2011, in de gevoegde zaken C-42/10, C-45/10 en C-57/10.

Naar aanleiding van dit arrest wordt het ministerieel besluit van 14 september 2011 uitgevaardigd tot wijziging van de bijlagen bij het koninklijk besluit van 28 mei 2004.

Dit is het bestreden besluit. Het luidt als volgt :

"HOOFDSTUK I - Wijzigingsbepalingen

Artikel 1. In het koninklijk besluit van 28 mei 2004 betreffende de identificatie en registratie van honden, wordt de bijlage II vervangen als volgt:

'Bijlage II. - Paspoort

Het paspoort beantwoordt aan het model en de aanvullende eisen vastgelegd in Beschikking 2003/803/EG van de Commissie van 26 november 2003 tot vaststelling van een modelpaspoort voor het intracommunautair verkeer van honden, katten en fretten'.

Art. 2. In hetzelfde besluit wordt de bijlage III vervangen als volgt :

'Bijlage III. - Definitief identificatie- en registratiecertificaat

1. Het definitieve identificatie- en registratiecertificaat beantwoordt aan de voorschriften voor de overeenkomstige delen van het paspoort, met name :

- a) de rubriek 'I. Eigenaar';
- b) de rubriek 'II. Beschrijving van het dier';
- c) de rubriek 'III. Identificatie van het dier'.

2. De gegevens van de eventueel reeds vermelde vorige verantwoordelijke(n) blijven zichtbaar.

3. De eventueel reeds eerder vermelde gegevens essentieel voor de identificatie van de hond kunnen door een nieuw definitief identificatie- en registratiecertificaat aangevuld, maar niet gewijzigd worden.

4. Op elk onderdeel van het definitieve identificatie- en registratiecertificaat wordt het nummer van het bijbehorende paspoort zoals vermeld op het voorlopige identificatiecertificaat overgenomen'.

HOOFDSTUK II. - Slotbepalingen

Art. 3. Dit besluit treedt in werking op 15 november 2011".

3.4. Bij arrest nr. 218.728 van 29 maart 2012 wordt het voormelde beroep tegen het koninklijk besluit van 28 mei 2004 door de Raad van State verworpen.

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunten van de partijen

4. Het enig middel wordt door de verzoekende partijen afgeleid uit "de toepassing van de artikelen 14 en 14bis van de gecoördineerde wetten van de Raad van State: de overschrijding of afwending van macht door de niet-naleving van substantiële vormen hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen vanwege een gebrek in de motivatie met schending van een hogere Europese rechtsnorm zeker na het arrest van het Hof van Justitie dd. 14 april 2011, hetzij de schending van art. 159 Grondwet vanwege een onwettigheid in het bestreden Ministerieel Besluit".

Zij werpen vooreerst op dat ondanks het feit dat het bestreden besluit reeds op 15 november 2011 in werking is getreden, hieraan nog steeds geen uitvoering werd gegeven, zodat niet is na te gaan of er thans sprake is van een "uniform format" zoals bepaald in artikel 3 van beschikking 2003/803/EG.

Voorts bekritisieren zij het feit dat de artikelen 1, 2° en 2, § 5, 20, 21, 22, en 23 van het koninklijk besluit van 28 mei 2004 onveranderd zijn gebleven en dat ook andere personen dan dierenartsen de petpaspoorten mogen afgeven als er nog geen paspoort zou voorhanden zijn, terwijl dit volgens hen aan dierenartsen toekomt en dat "derden" allerhande etiketten mogen kleven in de sanitaire documenten nadat erkende dierenartsen deze hebben geattesteerd. Volgens de verzoekende partijen is het ontegensprekelijk de bedoeling geweest van de Europese regelgever om de aansprakelijkheid van de attestatie van de Europese gezelschapsdierenpaspoorten louter bij de erkende dierenartsen te leggen, die daar specifiek werden voor opgeleid. Zonder aanpassing van voormelde bepalingen van het koninklijk besluit geeft het bestreden ministerieel besluit volgens de verzoekende partijen geen voldoende gevolg aan het voormelde arrest van het Hof van Justitie, gezien deze bepalingen "stellen dat derden-eigenaars of derden-houders van dieren of derden-verantwoordelijken etiketten in de

petpaspoorten mogen kleven, zonder ook maar toe te lichten waar deze in de (nieuwe te verwachten) paspoorten zullen moeten aangebracht worden door de vermeende eigenaars en dit terwijl een paspoort intussen reeds kan geattesteerd zijn door een geaccrediteerde dierenarts en de garantie die het Unierecht beoogt via Europese Verordeningen en Beschikkingen ter bescherming van de Volksgezondheid, allerminst kan verzekerd worden".

Het bestreden ministerieel besluit geeft volgens de verzoekende partijen slechts schijnbaar uitvoering aan de Europese regelgeving en het arrest van het Hof van Justitie, aangezien hiermee niet de garanties kunnen gegeven worden voor de volksgezondheid en niet geaccepteerd kan worden dat eigenaars nadien met zelfklevende etiketten wijzigingen aanbrengen. Volgens de verzoekende partijen dient uit het arrest van het Hof van Justitie te worden afgeleid dat bij de oorspronkelijk bestreden regeling niet alleen het "ene veld" een probleem vormde voor het Hof van Justitie, maar ook de "latere wijzigingen" en het feit dat "zelfklevende etiketten" worden gebruikt.

Voorts wijzen zij erop dat de afdeling wetgeving van de Raad van State kennelijk te weinig met de feitelijke omstandigheden heeft kunnen rekening houden en de nuanceringen met betrekking tot "latere wijzigingen" en "zelfklevende etiketten" in overweging 65 van het arrest van het Hof van Justitie van 14 april 2011 heeft veronachtzaamd.

Volgens de verzoekende partijen is het dan ook aangewezen om opnieuw een prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie om na te gaan of het bestreden ministerieel besluit voldoet aan de "adviezen" zoals verstrekt door dit Hof in het voormelde arrest van 14 april 2011.

Ten slotte wijzen de verzoekende partijen er op dat de verwerende partij evenmin gevolg heeft gegeven aan de opmerking van de afdeling wetgeving van de Raad van State met betrekking tot artikel 3 van het ontworpen besluit dat, in zoverre een termijn voor inwerkingtreding zou worden bepaald die

afwijkt van de wettelijke termijn, dit dient gemotiveerd te zijn. Er werd volgens hen een onwettigheid begaan gezien de vereiste motivering ontbreekt. Bovendien zou "een onwettigheid ratione temporis" voorhanden zijn, "aangezien thans nog steeds geen aangepaste gezelschapsdierenpaspoorten worden ter beschikking gesteld".

5. De verwerende partij roept in de eerste plaats als exceptie op dat het "bij gebrek aan nauwkeurige aanduiding en uiteenzetting van het onderwerp van het middel" onmogelijk te achterhalen is in welke mate het bestreden besluit in strijd zou zijn met enige regelgeving.

De argumentatie van de verzoekende partijen dat enkel erkende dierenartsen gezelschapsdierenpaspoorten kunnen invullen en dat de eigenaar geen latere wijzigingen kan aanbrengen in de paspoorten door middel van zelfklevende etiketten, heeft volgens de verwerende partij geen betrekking op het bestreden besluit, aangezien het enkel de bijlagen van het koninklijk besluit van 28 mei 2004 aanpast en geen systeem van zelfklevende etiketten invoert. Het argument is volgens de verwerende partij onontvankelijk.

Ook de kritiek dat het bestreden besluit onwettig zou zijn omdat een motivering van de datum van inwerkingtreding ontbreekt, is volgens de verwerende partij onontvankelijk aangezien de verzoekende partijen niet aanhalen welke bepaling de Belgische Staat op straffe van nietigheid zou verplichten de datum van inwerkingtreding van het besluit te motiveren.

6. In hun memorie van wederantwoord splitsen de verzoekende partijen hun middel voor het eerst op in twee onderdelen, die zij als volgt formuleren :

"1ste onderdeel: bij toepassing van art. 14 van de gecoördineerde Wet op de Raad van State: de overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden vanwege miskennis van art. 3, b, en art. 5, 1, b van de Europese Verordening (EU) nr. 998/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003

inzake veterinaire rechtelijke voorschriften voor het niet commerciële verkeer van gezelschapsdieren en houdende wijziging van Richtlijn 92/65/EEG van de Raad j° bijlage I en II van de Beschikking 2003/803/EG dd. 26 november 2003 tot vaststelling van het modelpaspoort voor het intracommunautair verkeer van honden, katten en fretten j° het arrest van 14 april 2011 van het Hof van Justitie van Luxemburg, door onterecht voor te houden dat met het Ministerieel Besluit van 14 september 2011 waarbij louter de bijlagen worden gewijzigd bij het Koninklijk Besluit van 28 mei 2004 betreffende de identificatie en registratie van honden, een passend gevolg werd gegeven aan het arrest van het Hof van Justitie dd. 14/04/2011, quod non, gezien daarmee wel het probleem van het 'ene veld' is opgelost, maar niet de 'latere wijzigingen' en het feit dat 'zelfklevende etiketten' gebruikt worden door 'een verantwoordelijke' nadat een paspoort door een erkende dierenarts werd geattesteerd, zodat de bedoeling van de Europese regelgever om de Volksgezondheid te vrijwaren van rabiës nog steeds niet kan gegarandeerd worden en daarmee de situatie in België nog steeds contra-legem is inzake de omzetting van supra-nationaal recht.

(...)

2e onderdeel: bij toepassing van art. 14 van de gecoördineerde Wet op de Raad van State: de overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen de akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden vanwege miskenning van art. 3, b, en art. 5, 1, b van de Europese Verordening (EU) nr. 998/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 inzake veterinaire rechtelijke voorschriften voor het niet commerciële verkeer van gezelschapsdieren en houdende wijziging van Richtlijn 92/65/EEG van de Raad j° bijlage I en II van de Beschikking 2003/803/EG dd. 26 november 2003 tot vaststelling van het modelpaspoort voor het intracommunautair verkeer van honden, katten en fretten j° het arrest van 14 april 2011 van het Hof van Justitie van Luxemburg door onterecht voor te houden dat het Ministerieel Besluit van 14 september 2011 dat de bijlagen wijzigd bij het Koninklijk Besluit van 28 mei 2004 betreffende de identificatie en registratie van honden, thans maakt dat de Belgische registratiepaspoorten overeenstemmen met het Europese modelpaspoort, quod non, gezien er een onverenigbaarheid optreedt tussen de pagina's 2 en 3 zoals bepaald in art. 20 van het KB van 28 mei 2004 en a contrario het supranationaal recht verplichtingen oplegt aan de 'verantwoordelijke' zoals bepaald in de artt. 1, 2°, art. 1, 8°, j° art. 2, art. 20, art. 21, art. 22, art. 23, art. 24 §1 en §2, art. 25 §2, §3, §4 1° en 2°, art. 26 §1 van het Koninklijk Besluit van 28 mei 2004 betreffende de identificatie en registratie van honden waardoor deze wettelijk gehouden is het definitieve identificatie en registratiecertificaat in het petpaspoort te kleven op de pagina's 2 en 3, waarvan de rubrieken niet overeenstemmen met de rubrieken van het Europees modelpaspoort en dienvolgens dit supranationaal recht schendt".

De verzoekende partijen merken op dat hun vordering tot nietigverklaring van het koninklijk besluit van 28 mei 2004 werd afgewezen bij arrest van de Raad van State nr. 218.728 van 29 maart 2012 in de zaak A. 152.611/VII-37.544, op basis van het feit dat het bestreden ministerieel besluit

van 14 september 2011 reeds het passende gevolg zou gegeven hebben aan het arrest van 14 april 2011 van het Europees Hof van Justitie, wat volgens de verzoekende partijen niet het geval is. Aldus is de Raad volgens de verzoekende partijen reeds vooruitgelopen op de uitspraak die in de voorliggende annulatieprocedure zou volgen, reden waarom zich een nieuwe prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie opdringt, aangezien het bestreden ministerieel besluit van 14 september 2011 niet los kan worden gezien van het koninklijk besluit van 28 mei 2004.

Daarbij herformuleren de verzoekende partijen de door hen in het verzoekschrift voorgestelde prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie.

Met betrekking tot hun tweede onderdeel merken de verzoekende partijen bijkomend op dat aan de pagina's 1 en 2 van bijlage II bij het koninklijk besluit van 28 mei 2004 niets gewijzigd zou zijn door het bestreden ministerieel besluit, en dat louter de rubrieken zouden zijn aangepast.

Wat ten slotte hun grief over het gebrek aan motivering van de datum van inwerkingtreding van het bestreden besluit betreft, stellen de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord nog "dat daarmee verzoekende partijen in rechtsonzekerheid verkeerden, aangezien op 15 november nog geen aangepaste definitieve identificatie- en registratiedocumenten voorhanden waren en dit een schending uitmaakt van het behoorlijk bestuur dat mag verwacht worden van een overheid".

7. In hun laatste memorie stellen de verzoekende partijen dat zij "om beter te kunnen tegemoet komen aan de heldere structuur" de verschillende standpunten systematisch trachten te analyseren en toelichten.

Beoordeling

8.1. De uiteenzetting van de verzoekende partijen is niet zeer helder. Zij kunnen dit gebrek, dat zij trouwens uitdrukkelijk erkennen, niet herstellen in hun laatste memorie, waaromtrent geen deugdelijke tegenspraak meer mogelijk is. Het middel wordt bijgevolg beoordeeld zoals de verwerende partij het kon begrijpen en zoals het auditoraat het heeft opgevat, en in zoverre het relevant is voor het bestreden besluit.

8.2. Het bestreden besluit bepaalt zelf dat het paspoort beantwoordt aan het model en de aanvullende eisen vastgelegd in beschikking 2003/803/EG. Zoals de Raad van State reeds uitdrukkelijk heeft gesteld in zijn arrest nr. 218.730 van 29 maart 2012 oordeelt hij te dezen over de wettigheid van het bestreden reglementair besluit en niet over de al dan niet juiste toepassing ervan. De opmerking van de verzoekende partijen als zou er wegens het gebrek aan uitvoering van het bestreden besluit niet kunnen worden nagegaan of in dat besluit een "uniform format" is opgenomen zoals hetgeen waarin wordt voorzien in artikel 3 van beschikking 2003/803/EG, is bijgevolg niet dienend.

De kritiek van de verzoekende partijen op het feit dat de artikelen 1, 2°, en 2, § 5, 20, 21, 22 en 23 van het koninklijk besluit van 28 mei 2004 onveranderd zijn gebleven en dat ook andere personen dan dierenartsen etiketten mogen kleven in de paspoorten, heeft betrekking op het koninklijk besluit van 28 mei 2004 en dus niet op het in het kader van het voorliggende beroep bestreden besluit. Het thans bestreden ministerieel besluit regelt enkel de vorm en inhoud van het paspoort en het definitief identificatie- en registratiecertificaat, en niet wie de betrokken documenten dient te verstrekken of in te vullen.

Het middelonderdeel is niet dienstig.

8.3. De Raad van State heeft in de arresten nr. 153.336 van 9 januari 2006 en nr. 199.483 van 14 januari 2010 inzake het aanbrengen van zelfklevers in

de paspoorten reeds opgemerkt dat de verordening 998/2003/EG en de beschikking 2003/803/EG niet verbieden dat de geïndividualiseerde vermeldingen die in het paspoort worden aangebracht, gebeuren door middel van zelfklevers, voor zover daarmee niet wordt afgeweken van het modelpaspoort.

Het Hof van Justitie heeft in zijn meergenoemd arrest van 14 september 2011 geoordeeld dat de voorschriften van verordening nr. 998/2003 en beschikking 2003/803, naast de bepaling dat de reeks karakters die het unieke nummer vormen dat op het gezelschapsdierenpaspoort moet worden geplaatst, met de ISO-code van de lidstaat van uitgifte moet beginnen, geen specifieke regels bevatten over de wijze waarop dit nummer moet worden vastgesteld. Het is aan de lidstaten om te bepalen hoe dit gebeurt. Het Hof stelt vast dat de in het hoofdgeding aan de orde zijnde regelgeving voldoet aan de vereisten die in artikel 5, lid 1, sub b, van verordening nr. 998/2003, gelezen in samenhang met bijlage II, B, punt 2, sub c, bij beschikking 2003/803, aan de nummering van de paspoorten worden gesteld.

Uit dit arrest van het Hof van Justitie volgt dat het Hof niet het gebruik van zelfklevende etiketten als dusdanig verwerpt, maar wel het feit dat het gezelschapsdierenpaspoort zoals vormgegeven in het koninklijk besluit van 28 mei 2004 slechts één veld bevat waarin de identiteit en het adres van de eigenaar van het dier moeten worden vermeld, en dat latere wijzigingen hieraan worden aangebracht door middel van zelfklevende etiketten die hierover worden geplakt.

Aan die kritiek komt het bestreden besluit tegemoet door expliciet te verwijzen naar het model en de aanvullende eisen vastgelegd in beschikking 2003/803/EG en uitdrukkelijk te vermelden dat de gegevens van de eventueel reeds vermelde vorige verantwoordelijke(n) zichtbaar moeten blijven.

De opmerking van de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord dat aan de pagina's 1 en 2 van bijlage II bij het koninklijk besluit van 28 mei 2004 niets zou zijn gewijzigd door het bestreden ministerieel besluit en

dat louter de rubrieken zouden zijn aangepast, geeft een nieuwe wending aan het middel, die ook reeds in het verzoekschrift had kunnen worden vermeld en bijgevolg niet ontvankelijk is.

De betrokken EU-bepalingen werden door het Hof van Justitie in zijn voormeld arrest van 14 april 2011 reeds op afdoende wijze uitgelegd en er is dan ook geen aanleiding om aan dit Hof bijkomende vragen te stellen.

Het bestreden besluit valt, als reglementaire akte, niet onder het toepassingsgebied van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Het enig middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien mei tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	waarnemend kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys